

ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕರಿಳಜ್ಜ. ಸಾವರಿಹಿಕೊಂಡು ಬಿಳಿಅಜ್ಜನ ಕಾಲುಹಿಡಿದು ಎಳೆದು, ತಿರುಗಿ, ಬೇನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೂತಾಗ ಬೆಳಿಅಜ್ಜ ‘ಅಯ್ಯೋ ಸತ್ಯ’ ಎಂದು ಕಿರುಹಿಡಿ. ಹೆಚ್ಚಾವು ಹಿಡಿದ ಹಾಗೆ ಕರಿಳಜ್ಜ ಬಿಳಿಅಜ್ಜನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದು. ‘ಬೇಡ ಕರಿಳಜ್ಜ ಬೇಡ ಕರಿಳಜ್ಜ’ ಎಂದು ಚಂದ್ರು ಅಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಜ್ಜ ಒಳಗಿನಿಂದ ನುಗ್ಗಿದಳು. ಕರಿಳಜ್ಜನನ್ನು ನೂಕಿ ನೂಕಿ ‘ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಾನೂ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದಳು. ಕರಿಳಜ್ಜ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಎಕ್ಕೆಯಾದ ತನ್ನ ಕಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿಕೊಂಡು.

ಮಾರನೆ ದಿನದಿಂದ ಬಿಳಿಅಜ್ಜ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಜ್ಞರ ಹಿಡಿದು ಮಲಗಿದ. ಆಗಿಗೆ ‘ಹಾವು ಹಾವು’ ಎಂದು ಕನವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಬಿಳಿಅಜ್ಜನ ತಮ್ಮಿಗೆ ಈ ವಿವರ ತಿಳಿದಾಗ, ಎರಡು ಮೈಲಿ ದೂರದಿಂದ ಗಾಡಿಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಬಿಳಿಅಜ್ಜನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

★ ★ ★

ಬಿಳಿಅಜ್ಜನ ತಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಕರಿಳಜ್ಜ ಮೈಲಿ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಬಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಜ್ಜಲುಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿತಿದ್ದ. ಕರಿಳಜ್ಜನ ಬೆಳ್ಗಿಗೆ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಹಣ್ಣಿದ ಚಂದ್ರುವೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ. ದೊಡ್ಡ ಬಜ್ಜಲೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರಡುಗಳು ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಕರಿಳಜ್ಜನ ಮೈಲಿ ಎಕ್ಕೆಸ್ಥಾನ ಮಾಡಿದ ಕಪ್ಪುಕಲ್ಲಿನ ವಿಗ್ರಹದಂತೆ ಹೋಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಜ್ಜಲೊಲೆಯ ವಿಕ್ಕೆ ಬೆಳಕನ ಹೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದುಭುದ್ದಿಯ ಬೆಳಕೂ ಸೇರಿತ್ತು. ಕರಿಳಜ್ಜ ಸ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಇಳಿದಾಗ ತಳವಾರ ಕೆಂಟ ಬಂದು ಬಿಳಿಅಜ್ಜ ಕ್ಯೇಲಾಸವಾಸಿಯಾದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಕರಿಳಜ್ಜ ಬೇಗ ಬೇಗ ಸ್ಥಾನ ಮುಗಿಸಿದ. ಅಜ್ಜ ಹೋ ಎಂದು ಅತ್ತಳು. ಚಂದ್ರು ಅಜ್ಜಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಶಾತು ಬೆಳ್ಗಿ ಬಿಕ್ಕ ಅತ್ತ.

ಬಿಳಿಅಜ್ಜ ಸತ್ಯ ಸುಧ್ವಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರು ತಂದೆ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಬಿಳಿಅಜ್ಜನ ಜೊತೆಗೆ ಕರಿಳಜ್ಜನ ಜಗಳವಾದಾಗಿನಿಂದ ಚಂದ್ರುಗೆ ಕರಿಳಜ್ಜನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಮೊದಲಿಗಿಂದ ಹೇದರಿಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಸೂತಕ ಕೆಳದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಉಳಿರೆ ಹೋರಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದು ದಿನ ಮುಂಚೆ ಚಂದ್ರು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಜ್ಜಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು. ‘ಅಜ್ಜಿ ಬಾ ಅಜ್ಜಿ ನಮೂರಿಗೆ ಹೋಗೋಣ’ ಎಂದ.

‘ಕಾಗ್ಗೋ ಬಮೋಳ್ಳ’ ಎಂದಳು ಅಜ್ಜಿ.

‘ಮತ್ತುವಾಗ ಬರ್ತಿ?’

‘ನಿಂಗೇನೀತಿಲ್ಲ ಸುಮ್ಮಿರು, ಆ ಸೂಳೆಮುಗನ ಹತ್ತ ಒಂದಿಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕತ್ತೊಂಡು ಬಟೀನ್’ ಎಂದಳು ಅಜ್ಜಿ.

ಆದಿನ ಸಂಚೇ ಚಂದ್ರು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಬೇಳೆದ ಗಿಡಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಹಿತ್ತಲಿನ ಬಲಗಡೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲಸಿನಮರದ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ತುಡು ತುಂಡಾಗಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚಾವು ಬಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ‘ಅಪ್ಪ. ಕರಿಳಜ್ಜನನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಡ್ಡು ಕಡ್ಡು ಹಾಕ್ಕೆತ್ತು’ ಎಂದ.